KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/825

av den 17 april 2023

om utvidgning av den antidumpningstull som införts genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1408 om import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien till import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänts från Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 13, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Befintliga åtgärder

(1) I oktober 2020 införde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) genom genomförandeförordning (EU) 2020/1408 ([2]) en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina (*Kina*) och Taiwan. De gällande antidumpningstullarna uppgår till mellan 9,2 % och 19 % för import med ursprung i Kina och till mellan 4,1 % och 7,5 % för import med ursprung i Taiwan samt fastställdes till 17,3 % för import med ursprung i Indonesien. Den undersökning som ledde till dessa tullar (*den ursprungliga undersökningen*) inleddes i augusti 2019 ([3]).

1.2 Begäran

(2) Den 17 juni 2022 tog kommissionen emot en begäran enligt artiklarna 13.3 och 14.5 i grundförordningen om undersökning av eventuellt kringgående av de gällande antidumpningsåtgärderna och om att göra import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänts från Republiken Turkiet (*Turkiet*) föremål för registrering, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte.

(3) Begäran ingavs av European Steel Association – Eurofer (*sökanden*).

(4) Begäran innehöll tillräcklig bevisning för att det förekommit en förändring i handelsmönstret när det gäller exporten från Indonesien och Turkiet till unionen efter det att det infördes åtgärder avseende varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. De uppgifter som lämnades i begäran visade på en betydande förändring i handelsmönstret i form av en betydande ökning av exporten av plattor av rostfritt stål, den huvudsakliga råvaran för tillverkning av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, från Indonesien till Turkiet och en betydande ökning av exporten av produkten från Turkiet till unionen. Denna förändring förefaller bero på att varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål avsänds från Turkiet till unionen efter hopsättningsverksamhet eller färdigställande i Turkiet. Bevisningen visade på att denna hopsättningsverksamhet eller detta färdigställande påbörjades vid tidpunkten för inledandet av den antidumpningsundersökning som ledde till de gällande åtgärderna, och att det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering för detta bruk än införandet av tullen.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1408 av den 6 oktober 2020 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 325, 7.10.2020, s. 26).

([3]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Indonesien (EUT C 269 I, 12.8.2019. s. 1).

(5) Begäran innehöll dessutom tillräcklig bevisning för att plattor av rostfritt stål med ursprung i Indonesien utgjorde mer än 60 % av det sammanlagda värdet av delarna i varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål och att ökningen av delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet var lägre än 25 % av tillverkningskostnaden.

(6) Begäran innehöll dessutom tillräcklig bevisning för att detta bruk, dessa processer eller denna bearbetning undergrävde de gällande antidumpningstullarnas positiva verkningar i fråga om kvantitet och priser. Betydande importvolymer av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål föreföll ha förts in på unionens marknad. Dessutom fanns det tillräcklig bevisning för att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål skedde till skadevållande priser.

(7) Slutligen innehöll begäran tillräcklig bevisning för att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål skedde till dumpade priser i förhållande till det normalvärde som tidigare fastställts för produkten.

1.3 **Berörd produkt och undersökt produkt**

(8) Den produkt som är föremål för det eventuella kringgåendet är valsade platta produkter av rostfritt stål, vare sig de är i rullar eller ej (inklusive produkter skurna i längder och smala band), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, med undantag av produkter, inte i ringar, med en bredd av minst 600 mm och en tjocklek av mer än 10 mm, som den dag då genomförandeförordning (EU) 2020/1408 trädde i kraft klassificerades enligt HS-nummer 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 och 7220 12, med ursprung i Indonesien (*den berörda produkten*). Detta är den produkt som de gällande åtgärderna är tillämpliga på.

(9) Den undersökta produkten är densamma som den som definieras i föregående skäl och som för närvarande klassificeras enligt HS-nummer 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 och 7220 12, men som avsänds från Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte (Taricnummer 7219 11 00 10, 7219 12 10 10, 7219 12 90 10, 7219 13 10 10, 7219 13 90 10, 7219 14 10 10, 7219 14 90 10, 7219 22 10 10, 7219 22 90 10, 7219 23 00 10, 7219 24 00 10, 7220 11 00 10 och 7220 12 00 10) (*den undersökta produkten*).

(10) Det framgick av undersökningen att varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som exporteras från Indonesien till unionen och varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänds från Turkiet, oavsett om produktens ursprung är Turkiet eller inte, har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden och följaktligen ska betraktas som likadan produkt i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

(11) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia Specialties SpA (*Marcegaglia*), en europeisk importör och användare av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, att företagets hela import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet tillverkade av plattor från Indonesien var svarta rullar, för vilka det knappt fanns någon fri marknad i unionen. Företaget gjorde åtskillnad mellan vita och svarta varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål inom ramen för den berörda produkten. Svarta varmvalsade rullar av rostfritt stål måste betas och utglödgas före ytterligare bearbetning, vilket begränsar deras användningsområde till endast omvalsare. Marcegaglia gjorde gällande att företaget är den enda oberoende och icke vertikalt integrerade omvalsaren i unionen. Eftersom företagets import från Turkiet var begränsad till endast svarta varmvalsade rullar av rostfritt stål fanns det ingen konkurrens med vita varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkades och såldes av unionstillverkare på den fria marknaden.

(12) Kommissionen erinrade om att syftet med denna undersökning var att fastställa om det förekommer kringgående. Det fanns ingen rättslig grund för att ändra produktdefinitionen inom ramen för denna undersökning. Produktdefinitionen fastställdes i den ursprungliga undersökningen och alla varmvalsade rullar av rostfritt stål ingick i produktdefinitionen. I den ursprungliga undersökningen drogs slutsatsen att svarta och vita rullar har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper, att de är utbytbara och omfattas av produktdefinitionen ([4]). Därför avvisades detta påstående.

(13) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Çolakoğlu Metalurji A.Ş. (*Çolakoğlu*), en turkisk exporterande tillverkare, och de turkiska myndigheterna att kommissionen borde ha utvidgat undersökningens omfattning för att inbegripa bearbetning av plattor av rostfritt stål från Indonesien till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i unionen.

([4]) Se skälen 44–46 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508 av den 7 april 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 110, 8.4.2020, s. 3), bekräftat i skälen 20–28 och 31 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1408.

(14) Såsom förklaras i skäl 31 erinrade kommissionen om att detta bruk inte omfattades av undersökningen, men noterade påståendet och kommer att vidare analysera huruvida detta bruk, om det bekräftas, kräver ytterligare åtgärder från kommissionens sida.

1.4 **Inledande**

(15) Efter att ha underrättat medlemsstaterna fastslog kommissionen att bevisningen var tillräcklig för att motivera en undersökning enligt artikel 13.3 i grundförordningen, och kommissionen inledde därför en undersökning och gjorde importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänts från Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte, till föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1310 ([5]) (*förordningen om inledande*).

1.5 **Synpunkter på inledandet av undersökningen**

(16) Çolakoğlu hävdade att det inte var motiverat att inleda en undersökning eftersom det saknades tillräcklig bevisning och att undersökningen därför borde avslutas.

(17) Çolakoğlu hävdade att handelsmönstret inte förändrats, eftersom importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien inte hade minskat och eftersom importen från Turkiet i sig, som omöjligtvis kunde ersätta importen från Indonesien, inte visade på någon ändring av handelsmönstret.

(18) Företaget hävdade också att det bruk, de processer eller den bearbetning som ägde rum i Turkiet inte omfattades av någon av kategorierna i artikel 13.1 fjärde stycket i grundförordningen. Det fanns i synnerhet ingen faktisk bevisning för att leveranser av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien via Turkiet ägde rum, och det fanns inte heller någon bevisning för att försäljningsmönstren eller försäljningskanaler hade omorganiserats. Vidare hävdade företaget att bruket, processerna eller bearbetningen inte kunde betraktas som obetydliga ändringar, eftersom den undersökta produkten är en produkt i senare led i förädlingskedjan och därmed en annan produkt än de insatsvaror som ingår, och inte heller som en hopsättningsverksamhet, eftersom den undersökta produkten och plattor av rostfritt stål inte klassificeras enligt samma tulltaxenummer.

(19) Çolakoğlu hävdade att det fanns en ekonomisk motivering till att investera i tillverkningskapacitet för rostfritt stål, med tanke på efterfrågan på produkter av rostfritt stål i Turkiet.

(20) Çolakoğlu hävdade likaså att avsaknaden av skada och positiva verkningar inte undergrävdes, eftersom i) den turkiska importen med en marknadsandel på 1 % inte var betydande för att undergräva tullens positiva verkan och ii) om tullens positiva verkan skulle undergrävas skulle det inte bero på importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet, utan snarare på importen av produkten från Indonesien, som fortsatte efter införandet av åtgärderna, och på att unionstillverkare bearbetade varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål av stålplattor importerade från Indonesien.

(21) Çolakoğlu gjorde dessutom gällande att ett utvidgande av åtgärderna till att omfatta Turkiet inte skulle ligga i unionens intresse, eftersom detta skulle leda till ytterligare prisökningar som i sista hand skulle ha en negativ inverkan på slutanvändare och konsumenter.

(22) Çolakoğlu hävdade likaså att unionstillverkare utförde samma verksamhet, dvs. bearbetning av plattor av rostfritt stål från Indonesien till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i unionen, till och med i en större utsträckning än den verksamhet som genomfördes i Turkiet. Företaget begärde därför att undersökningen skulle avslutas, eller alternativt, att undersökningens omfattning skulle utvidgas till att omfatta bearbetning av plattor av rostfritt stål från Indonesien till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i unionen.

(23) Liknande synpunkter inkom från Marcegaglia och de turkiska myndigheterna.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1310 av den 26 juli 2022 om inledande av en undersökning av ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts genom genomförandeförordning (EU) 2020/1408 på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien genom import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som avsänts från Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte, och om registrering av sådan import (EUT L 198, 27.7.2022, s. 8).

(24) Marcegaglia hävdade dessutom att importen av plattor av rostfritt stål från Indonesien för vidare bearbetning i Turkiet utgjorde en ekonomiskt motiverad verksamhet i syfte att diversifiera landets försörjningskällor.

(25) Kommissionen ansåg att begäran innehöll tillräcklig bevisning för att en förändring i handelsmönstret som omfattade export från Indonesien och Turkiet till unionen skedde efter inledandet av den ursprungliga undersökningen och införandet av åtgärder. Begäran innehöll i synnerhet uppgifter som visade på en förändring i handelsmönstret i form av en betydande ökning av exporten av plattor av rostfritt stål, den huvudsakliga råvaran för tillverkning varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, från Indonesien till Turkiet och en betydande ökning av exporten av produkten från Turkiet till unionen.

(26) Vad gällde bruk, processer eller bearbetning i Turkiet, ansåg kommissionen att begäran innehöll tillräcklig bevisning för förekomsten av hopsättningsverksamhet eller färdigställande i Turkiet, ett av de bruk som särskilt nämns i artikel 13.2 i grundförordningen, och att hopsättningsverksamheten eller färdigställandet grundade sig på användning av plattor av rostfritt stål, den huvudsakliga insatsvaran, från Indonesien. Klassificeringen enligt tulltaxan av den undersökta produkten och dess huvudsakliga insatsvaror, eller ändringar av dessa, är inte relevant för avgörandet av huruvida en hopsättningsverksamhet eller ett färdigställande utgör kringgående.

(27) Begäran innehöll dessutom tillräcklig bevisning för den uppenbara avsaknaden av en annan ekonomisk motivering än införandet av tullarna, särskilt eftersom verksamheterna ledde till ökad komplexitet när det gäller logistik, kostnader och tjänsteavgifter. Çolakoğlus och Marcegaglias påståenden analyserades närmare under undersökningen och behandlas i avsnitt 2.4.

(28) Kommissionen ansåg att begäran även innehöll tillräcklig bevisning som tyder på att de positiva verkningarna av de befintliga antidumpningsåtgärderna för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål undergrävdes både i fråga om kvantitet och priser på grund av dessa bruk. Begäran innehöll i synnerhet tillräcklig bevisning för att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål skedde till priser under det icke-skadevållande pris som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Dessa påståenden, inklusive argumenten om den turkiska importens andel, analyserades närmare under undersökningen.

(29) Vad gäller påståendena om unionens intresse erinrade kommissionen om att unionens intresse inte är ett övervägande som kan ligga till grund för ett inledande i enlighet med artikel 13 i grundförordningen

(30) Mot bakgrund av ovanstående avvisade kommissionen därför påståendena om att begäran inte innehöll tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av undersökningen.

(31) Vad gäller Çolakoğlus kommentarer om att plattor från Indonesien kan bearbetas till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i unionen konstaterade kommissionen att detta bruk inte omfattades av undersökningen. I förordningen om inledande begränsades undersökningen till import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen från Turkiet och den bearbetningsverksamhet som bedrevs i Turkiet. Kommissionen noterade dock Çolakoğlus påstående och kommer att närmare analysera huruvida import av plattor av rostfritt stål från Indonesien kan vara en faktor i en annan form av kringgående. Kommissionen började övervaka importen av plattor av rostfritt stål från Indonesien till unionen och enligt Eurostat upphörde den importen i oktober 2022.

1.6 **Rätt till försvar**

(32) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Çolakoğlu att kommissionen överträdde företagets rätt till försvar enligt artikel 6.7 i grundförordningen och artikel 296 i EUF-fördraget samt dess rätt till god förvaltning i enlighet med artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att underlåta att överväga många av de argument som företaget inkom med under undersökningens gång. Çolakoğlu ansåg i synnerhet att dess rätt till god förvaltning hade överträtts eftersom kommissionen inte utvidgade undersökningens omfattning till att omfatta plattor av rostfritt stål från Indonesien som importerades direkt till unionen.

(33) Kommissionen erinrade om att kommissionen den 30 januari 2023 lämnade ut de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess slutsatser till de berörda parterna. Alla parter fick 15 dagar på sig för att framföra sina synpunkter. Alla synpunkter från Çolakoğlu och andra berörda parter övervägdes, men detta innebär inte att varenda inlämnad synpunkt måste behandlas uttryckligen i meddelandet om utlämnande av uppgifter ([6]). Kommissionen måste i detalj vederbörligen motivera och förklara sina undersökningsresultat och slutsatser, vilket den gjorde i meddelandet om utlämnande av uppgifter Efter utlämnandet inkom Çolakoğlu med synpunkter och beviljades ett hörande. Kommissionen övervägde vederbörligen alla synpunkter enligt vad som anges nedan. Vad gäller import av plattor av rostfritt stål från Indonesien till unionen erinrade kommissionen om att den i utlämnandet av uppgifter vederbörligen förklarade skälen till att det påstådda bruket inte omfattades av den aktuella undersökningen, vilket även återges i skäl 31. I motsats till vad Çolakoğlu hävdade gjorde kommissionen ingen skönsmässig bedömning, eftersom den i förordningen om inledande endast kunde undersöka andra möjliga kringgåenden som skedde utanför unionen, särskilt i Turkiet. Kommissionen ansåg därför att Çolakoğlus rätt till försvar hade respekterats fullständigt och avvisade påståendet.

1.7 **Undersökningsperiod och referensperiod**

(34) Undersökningsperioden omfattade perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 30 juni 2022 (*undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Uppgifter inhämtades för undersökningsperioden för att bl.a. undersöka den påstådda förändringen i handelsmönstret efter införandet av åtgärderna för den berörda produkten samt förekomsten av sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av tullen. Mer detaljerade uppgifter har inhämtats för perioden 1 juli 2021–30 juni 2022 (*rapporteringsperioden* eller *RP* i tabeller) för att undersöka om importen undergrävde de positiva verkningarna av de gällande åtgärderna i fråga om priser och/eller kvantiteter och om dumpning förekom.

1.8 **Undersökning**

(35) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i Indonesien och Turkiet, de kända exporterande tillverkarna i dessa länder, unionsindustrin samt ordföranden för associeringsrådet EU–Turkiet om inledandet av undersökningen.

(36) Kommissionen bad dessutom Turkiets beskickning vid Europeiska unionen att tillhandahålla namn på och adresser till exporterande tillverkare och/eller intresseorganisationer som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen, utöver de turkiska exporterande tillverkare som sökanden hade identifierat i begäran.

(37) Formulär för ansökan om tullbefrielse för tillverkare/exportörer i Turkiet samt frågeformulär för tillverkare/exportörer i Indonesien och för importörer i unionen gjordes tillgängliga på GD Handels webbplats.

(38) Följande fem företag i Turkiet lämnade in formulär för ansökan om tullbefrielse:

— Saritas Celik San.ve tic. A.S. (*Saritas*).

— Üças Paslanmaz Çelik iç ve tic. A.S. (*Üças*).

— AST Turkey Metal Sanayi ve tic. A.S. (AST).

— Poyraz Paslanmaz Sanayi ve diş ticaret Limited Sirk (*Poyraz*).

— Çolakoğlu Metalurji A.Ş. (*Çolakoğlu*).

(39) Dessutom besvarade en importör och användare i unionen, Marcegaglia, frågeformuläret.

(40) De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som fastställs i förordningen om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla parter informerades om att underlåtenhet att lämna all relevant information eller lämnande av ofullständiga, oriktiga eller vilseledande uppgifter kan leda till att artikel 18 i grundförordningen tillämpas och att resultaten grundas på tillgängliga uppgifter.

(41) Ett hörande med Marcegaglia hölls den 4 oktober 2022.

([6]) Se i detta sammanhang domen av den 5 maj 2021, Acron/kommissionen, T-45/19, ECLI:EU:T:2021:238, punkt 95.

(42) Efter utlämnandet av uppgifter den 30 januari 2023 hölls höranden med Marcegaglia den 8 februari 2023 och med Çolakoğlu den 10 februari 2023.

2. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

2.1 Allmänna överväganden

(43) För att bedöma om ett kringgående eventuellt föreligger bör enligt artikel 13.1 i grundförordningen följande aspekter undersökas:

— Huruvida det skett en förändring i handelsmönstret mellan Indonesien, Turkiet och unionen.

— Huruvida denna förändring härrörde från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka det inte fanns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av de gällande antidumpningsåtgärderna.

— Huruvida det finns bevisning om skada eller om att de positiva verkningarna av de gällande antidumpningsåtgärderna undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den undersökta produkten.

— Huruvida det finns bevisning om dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den berörda produkten.

(44) I begäran hävdades att den berörda produkten avsänds från Turkiet till unionen efter att ha genomgått en hopsättningsverksamhet eller ett färdigställande i Turkiet. I detta avseende analyserade kommissionen specifikt huruvida kriterierna i artikel 13.2 i grundförordningen var uppfyllda, särskilt följande:

— Huruvida hopsättningsverksamheten eller färdigställandet påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och huruvida de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna.

— Huruvida delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten och huruvida ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden.

2.2 De exporterande tillverkarnas samarbetsvilja och status

(45) Såsom anges i skäl 38 begärde fem företag i Turkiet befrielse från åtgärderna, om de utvidgas till att även omfatta Turkiet.

(46) Tre av dem, Saritas, UCAS och AST, ansågs inte vara exporterande tillverkare. Efter att ha analyserat de uppgifter som lämnats i deras respektive begäran drog kommissionen slutsatsen att företagen visserligen var inblandade i inköp och återförsäljning av den undersökta produkten, men att de inte producerade eller tillverkade den. Den undersökta produkten köptes från andra enheter, som var de faktiska tillverkarna. Dessa företag kunde följaktligen inte anses vara tillverkare. I artikel 13.4 i grundförordningen föreskrivs endast en möjlighet för tillverkare att ansöka om befrielse från utvidgning av antidumpningstullar. Detta återgavs i skäl 27 i förordningen om inledande, där det uttryckligen anges att befrielse endast kan beviljas tillverkare av den undersökta produkten i Turkiet. Eftersom dessa företag inte befanns vara tillverkare hade de inte rätt att ansöka om befrielse.

(47) När det gäller Poyraz fick kommissionen ett mycket bristfälligt svar, där stora delar av frågeformuläret om ansökan om befrielse helt saknades eller var ofullständiga. Efter en skrivelse med begäran om komplettering lämnade företaget ett svar där de nödvändiga uppgifterna fortfarande var mycket bristfälliga eller saknades. Kommissionen underrättade därför företaget om avsikten att tillämpa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 grundförordningen för att fastställa huruvida detta företag var en tillverkare i den mening som avses i artikel 13.4 i

grundförordningen. Företaget förklarade i sitt svar varför inte mer fullständiga uppgifter lämnats och uppmanade kommissionen att samla in fler uppgifter i företagets lokaler. Företaget lämnade inga ytterligare uppgifter och kompletterade inte de bristfälliga delarna i svaret på frågeformuläret.

(48) Även om svaret var ofullständigt bekräftade det dock att Poyraz främst köpte varmvalsade rullar av rostfritt stål från Indonesien och därefter sålde dem vidare (eventuellt skurna och storleksanpassade) delvis på unionens marknad. Även om företaget inte kunde förse kommissionen med uppgifter om kostnaderna för eventuell bearbetning eller en detaljerad förteckning över försäljning till unionen, framgår det tydligt av svaret att Poyraz köpte och sålde den berörda produkten vidare. Poyraz kunde därför inte anses vara en tillverkare i den mening som avses i artikel 13.4 i grundförordningen och kunde således inte beviljas befrielse. Ansökan om befrielse avslogs därför.

(49) Çolakoğlu samarbetade under hela förfarandet genom att lämna in frågeformuläret för ansökan om befrielse och genom att svara på de skrivelser med begäran om komplettering som skickades till företaget. Detta innebar att graden av samarbetsvilja hos de turkiska exporterande tillverkarna var relativt hög, eftersom Çolakoğlus exportvolymer av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen stod för [88 %–93 %] av de totala turkiska importvolymerna under referensperioden enligt Eurostats importstatistik.

(50) Kommissionen gjorde ett kontrollbesök på plats hos Çolakoğlu i enlighet med artikel 16 i grundförordningen. Çolakoğlu importerade den huvudsakliga insatsvaran (plattor av rostfritt stål) nästan uteslutande från Indonesien.

(51) Unionsimportören och användaren Marcegaglia samarbetade också och lämnade uppgifter om inköp av plattor av rostfritt stål från Indonesien, den efterföljande bearbetningen i Turkiet och importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen. Marcegaglia begärde att företaget skulle behandlas som en exporterande tillverkare. Företaget motiverade begäran på grundval av verksamhetens art, eftersom företaget köpte plattor från Indonesien, varmvalsade dessa plattor enligt ett förädlingsavtal med Çolakoğlu i Turkiet och därefter importerade rullar till unionen. Marcegaglia ägde således råvaran (plattor) och slutprodukten (varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål) under hela verksamheten, vilket bekräftades av undersökningen. Eftersom den faktiska tillverkningen/bearbetningen ägde rum i Çolakoğlus ([7]) lokaler i Turkiet drog kommissionen slutsatsen att Marcegaglia inte kunde anses vara en exporterande tillverkare som hade rätt att ansöka om befrielse.

2.3 **Förändring i handelsmönstret**

2.3.1 *Import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål*

(52) Tabell 1 visar hur importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien och Turkiet utvecklades under undersökningsperioden.

Tabell 1

Import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen under undersökningsperioden (ton)

	2018	2019	2020	2021	Rapporterings-sperioden
Indonesien	44 647	81 041	3 695	105 784	128 191
index (bas = 2018)	*100*	*182*	*8*	*237*	*287*
Turkiet	1 611	2 137	21 500	33 236	50 015
index (bas = 2018)	*100*	*133*	*1 335*	*2 064*	*3 106*

Källa: Eurostat.

([7]) För en liknande slutsats, se kommissionens beslut av den 27 juni 2012 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa koncentrerade sojaproteinprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 168, 28.6.2012, s. 38), skäl 79.

(53) Av tabell 1 framgår att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet ökade från 1 611 ton 2018 till 50 015 ton under rapporteringsperioden. Den största ökningen ägde rum mellan 2019 och 2020, då volymen ökade mer än tiofaldigt, från 2 137 ton 2019 till 21 500 ton 2020. Denna ökning sammanföll med inledandet av den ursprungliga undersökningen i augusti 2019 och införandet av slutgiltiga åtgärder i oktober 2020. Från och med 2020 fortsatte importvolymen från Turkiet att öka kraftigt och uppgick till 50 015 ton under rapporteringsperioden. Totalt sett ökade importvolymen från Turkiet över 30-faldigt under undersökningsperioden.

(54) Samtidigt ökade importvolymen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien från 44 647 ton 2018 till 128 191 ton under rapporteringsperioden. Importvolymen ökade med 82 % från 2018 till 2019. Mellan 2018 och 2020 minskade importvolymen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien avsevärt under den ursprungliga undersökningen. Under 2020 minskade importvolymen till mindre än en tjugondel av volymen 2019. Från 2021 till rapporteringsperioden återhämtade sig importvolymen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien och började öka igen (med mer än 50 %) jämfört med 2019 års nivåer. Totalt sett nästan tredubblades importvolymen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien till unionen under undersökningsperioden, men denna ökning var relativt sett mycket mindre betydande än ökningen av importen från Turkiet.

2.3.2 *Export av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet*

(55) Tabell 2 visar utvecklingen av importvolymen för plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet, baserat på importstatistik från GTA-databasen ([8]).

Tabell 2

Import av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet (i ton) under undersökningsperioden

	2018	2019	2020	2021	Rapporterings-sperioden
Indonesien	0	6 368	14 172	60 684	40 513
index (bas = 2019)	*0*	*100*	*223*	*953*	*636*

Källa: GTA.

(56) Plattor av rostfritt stål är den huvudsakliga insatsvaran vid tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Denna insatsvara vidarebearbetas, dvs. varmvalsas, till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Den bevisning som kommissionen hade tillgång till visade att de varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som exporterades till unionen från Turkiet huvudsakligen tillverkades av plattor av rostfritt stål.

(57) Av tabell 2 framgår att importen av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet ökade avsevärt, från noll 2018 till 40 513 ton under rapporteringsperioden. Importen från Indonesien utgjorde omkring 99,9 % av den totala importvolymen för plattor av rostfritt stål till Turkiet varje år under perioden från och med 2019 till och med rapporteringsperioden. Den betydande ökningen av importen av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet sammanföll också med att Çolakoğlu började leverera till sin kund i unionen (Marcegaglia) från och med 2019, vilket ledde till en ökad förbrukning av plattor av rostfritt stål i Turkiet för tillverkning av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Kommissionen fastställde dessutom att all import av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet anlände till Çolakoğlus lokaler.

(58) Den betydande ökningen av importvolymerna av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet tydde på en ökad efterfrågan på denna insatsvara i Turkiet, vilket i stor utsträckning kunde förklaras av den ökade tillverkningen och exporten av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet under rapporteringsperioden. Detta bekräftades också av de uppgifter som lämnats av Çolakoğlu.

([8]) https://www.gtis.com/gta/.

(59) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Çolakoğlu att det inte hade skett någon förändring i handelsmönstret, med tanke på den ökade importen från Indonesien och på att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien inte ersatts med import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet. Företaget hävdade också att kommissionen, i avsaknad av ersättande import, avvek från normal praxis när det gäller att fastställa att det skett en förändring i handelsmönstret.

(60) Kommissionen påpekade att artikel 13 i grundförordningen inte kräver att importen från det land som omfattas av åtgärder ersätts helt med import från andra källor för att fastställa en förändring i handelsmönstret. Kommissionens slutsats om förändringen i handelsmönstret avvek inte heller från kommissionens normala praxis, eftersom det i vissa tidigare fall också konstaterats att det förekommit en förändring i handelsmönstret trots ökad import från det land som omfattats av antidumpningsåtgärderna ([9]).

2.3.3 *Slutsats om förändringen i handelsmönstret*

(61) Även om importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet inte ersatte importen från Indonesien, som också ökade, fastställdes det i undersökningen att de betydande volymerna av plattor av rostfritt stål som importerades från Indonesien ytterligare bearbetades till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i Turkiet för att senare exporteras till unionen. Ökningen av exporten av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet till unionen (se tabell 1) tillsammans med den betydande ökningen av exporten av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet under undersökningsperioden, såsom framgår av tabell 2, utgjorde en förändring i handelsmönstret mellan Indonesien, Turkiet och unionen i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen.

2.4 **Bruk, processer eller bearbetning för vilka det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av antidumpningstullen**

(62) Undersökningen visade att det fanns ett förädlingsavtal mellan Marcegaglia och Çolakoğlu enligt vilket Marcegaglia köpte plattor av rostfritt stål från Indonesien, transporterade dem till Turkiet för att bearbetas vidare till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål av Çolakoğlu, för att senare importeras till unionen av Marcegaglia. Detta förädlingsavtal förhandlades fram i slutet av 2018, innan den ursprungliga undersökningen inleddes.

(63) Tabell 3 visar utvecklingen av Çolakoğlus export av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen som omfattas av förädlingsavtalet med Marcegaglia.

Tabell 3

Çolakoğlus export av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen (ton)

	2018	2019	2020	2021	RP
Çolakoğlus export av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen	0	5–10	10 000–15 000	25 000–30 000	40 000–50 000

Källa: kontrollerade företagsuppgifter.

(64) Tabell 3 visar att Çolakoğlus export ökade avsevärt, från noll 2018 till över 40 000 ton under rapporteringsperioden.

(65) Undersökningen visade också att nästan hela Çolakoğlus export till unionen skedde inom ramen för förädlingsavtalet med Marcegaglia. Likaså omvandlades nästan alla de plattor som importerades till Turkiet från Indonesien till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål av Çolakoğlu enligt det förädlingsavtal som ingåtts mellan de båda företagen.

([9]) Se t.ex. skälen 50–54 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/302 av den 24 februari 2022 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2020/492, ändrad genom genomförandeförordning (EU) 2020/776, på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial som avsänds från Marocko, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Marocko eller inte, samt om avslutande av undersökningen beträffande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2020/492 på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Egypten, som avsänds från Marocko, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Marocko eller inte (EUT L 46, 25.2.2022, s. 49).

(66) Även om det kan ha funnits andra skäl att inrätta systemet än de gällande åtgärderna, dvs. att garantera Marcegaglia försörjningstrygghet, och att försörja marknaden för rostfritt stål i Turkiet, pekar andra faktorer starkt på ett samband med införandet av tullarna:

— Förädlingsavtalet, som förhandlades fram innan den ursprungliga undersökningen inleddes, förverkligades inte fullt ut innan den ursprungliga undersökningen inleddes.

— Förfarandet enligt förädlingsavtalet ökade avsevärt först efter det att den ursprungliga undersökningen hade inletts och efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna.

(67) Kommissionen konstaterade att förädlingsavtalet upprättades i syfte att försörja unionsmarknaden och inte den turkiska inhemska marknaden. Çolakoğlu sålde i själva verket mindre än 2 % av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, tillverkade av plattor importerade från Indonesien, på den turkiska hemmamarknaden.

(68) Kommissionen analyserade också Marcegaglias påstående att förädlingsavtalet hade upprättats för att säkerställa försörjningstryggheten, eftersom efterfrågan ökade avsevärt och inte kunde tillgodoses av unionsindustrin. I detta avseende fastställdes det att hopsättningsverksamheten eller färdigställandet i Turkiet inleddes i betydande volymer först efter det att den ursprungliga undersökningen avseende Indonesien hade inletts. Avtalet handlade inte bara om att säkra en leverans från Turkiet, utan var, i form av ett förädlingsavtal, särskilt inriktat på att basera denna leverans på plattor av rostfritt stål från Indonesien – det land som omfattas av åtgärderna. Dessutom var den indonesiska tillverkaren av plattor av rostfritt stål också leverantör av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Normalt sett flyttar man inte upp ett steg i värdekedjan för sin vertikalt integrerade leverantör av skäl som rör försörjningstryggheten. Såvida inte det hot som motverkas är potentiella åtgärder som påverkar det lägre steget i värdekedjan, i detta fall antidumpningstullen på import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien.

(69) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia och Çolakoğlu att deras affärsförbindelser inte var beroende av att det fanns en antidumpningstull på import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien. Båda företagen hävdade att förädlingsavtalet mellan Marcegaglia och Çolakoğlu förhandlades fram innan den ursprungliga undersökningen inleddes, och att de två företagen hade långvariga affärsförbindelser, som inleddes för mer än tio år sedan. Deras förädlingsavtal ingick i ett mer omfattande avtal, enligt vilket Çolakoğlu skulle bearbeta både produkter av rostfritt stål och kolstålprodukter.

(70) Kommissionen noterade att även med tanke på att Marcegaglia och Çolakoğlu hade en affärsförbindelse i mer än tio år och att deras förädlingsavtal var en del av ett bredare avtal, vilket också anges i skäl 66, kunde det förfarande som är föremål för denna undersökning, dvs. bearbetning av plattor av rostfritt stål från Indonesien till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i Turkiet, som sedan exporterades till unionen, inte förverkligas fullt ut innan den ursprungliga undersökningen inleddes. Detta bruk ökade efter det att den ursprungliga undersökningen inleddes och ökade ytterligare betydligt efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna. Med andra ord sammanföll inledandet av det aktuella bruket, trots de långvariga förbindelserna, med inledandet av den ursprungliga undersökningen och det senare införandet av åtgärder, då sådant bruk inte inträffat i något tidigare skede. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(71) Çolakoğlu hävdade att det fanns en ekonomisk motivering kopplad till förekomsten av efterfrågan på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål tillverkade i Turkiet, både i unionen och i Turkiet. Denna efterfrågan skulle motivera de investeringar som gjordes innan den ursprungliga undersökningen inleddes för att utveckla tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i Turkiet.

(72) Kommissionen noterade inledningsvis att det bruk som konstaterats kringgå de gällande antidumpningstullarna inte var tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i Turkiet i sig. Den praxis som befanns vara kringgående var import av plattor av rostfritt stål från Indonesien till Turkiet, valsning till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål och försäljning av dem på unionsmarknaden. Huruvida investeringarna i kapacitetsutveckling var ekonomiskt motiverade saknade därför betydelse för kommissionens slutsatser om kringgående. Kommissionen noterade dessutom att Çolakoğlu utvecklade kapaciteten att själv tillverka plattor av rostfritt stål i Turkiet, men att denna produktion var mycket begränsad. Såsom anges i skäl 91 utgjorde plattor med ursprung i Turkiet under rapporteringsperioden mindre än 0,5 % av de plattor som Çolakoğlu använde för tillverkning av varmvalsade plåtar

och rullar av rostfritt stål som exporterades till unionen. Oavsett om det fanns andra skäl för Çolakoğlus investeringar i produktionsanläggningar för rostfritt stål än att kringgå åtgärderna, användes investeringarna i fråga därför inte för att leverera varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen som tillverkats av plattor med ursprung i Turkiet, eftersom nästan all Çolakoğlus export utgjordes av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkats av plattor från Indonesien under rapporteringsperioden. Därför avvisades detta påstående.

(73) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia att det fanns en ekonomisk motivering med tanke på företagets affärsmodell, som grundades dels på diversifieringen av försörjningskällor, dels på behovet av flexibilitet för att hantera tillgången på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål på marknaden beroende på fluktuationerna i efterfrågan på produkter i senare led. Det faktum att det fanns begränsad tillgång till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål på unionsmarknaden, inbegripet från import från tredjeländer, påstods motivera Marcegaglias strategi att köpa plattor av rostfritt stål från Indonesien för att bearbetas till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål genom förädlingsavtal. Marcegaglia hävdade dessutom att kommissionen inte tog upp det faktum att Indonesien har världens största kapacitet för plattor av rostfritt stål och, till skillnad från andra länder, är villigt att leverera den kvalitet och de kvantiteter som Marcegaglia behöver. Andra länder påstås antingen fokusera på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål eller ha en stark efterfrågan på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål för produkter i senare led.

(74) Kommissionen noterade att detta påstående, med beaktande av den affärsmodell som beskrivs ovan, inte gjorde de argument som anges i skälen 66–68 ogiltiga. Dessutom fanns varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien tillgängliga på unionsmarknaden efter betalningen av antidumpningstullarna, vilket framgick av den ökade importen från Indonesien. Det fanns inte heller några bevis för att de påstådda variationerna i tillgången på produkter i senare led endast skulle påverka tillgången på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, men inte insatsvaror i omedelbart föregående led, nämligen plattor av rostfritt stål, vilket skulle leda till överskott av plattor från Indonesien och brist på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien. Påståendet att alla andra länder utom Indonesien inte kunde eller ville leverera tillräckligt med högkvalitativa plattor till Marcegaglia styrktes inte av någon bevisning. Detta påstående avvisades därför.

(75) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia att den ekonomiska motiveringen för förädlingsavtalet med Çolakoğlu bekräftades av de betydande investeringar som Marcegaglia nyligen gjort. I januari 2023 förvärvade Marcegaglia ett stålverk i Förenade kungariket. Marcegaglia hävdade att förvärvet av en anläggning för tillverkning av plattor av rostfritt stål berodde på behovet av att säkra en tillförlitlig och stabil egen försörjningskälla för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Eftersom det förvärvade stålverket tillverkar plattor av rostfritt stål men inte har varmvalsningsanläggningar hävdade Marcegaglia att företaget i framtiden skulle behöva ett partnerskap med en annan anläggning för att bearbeta de plattor av rostfritt stål som tillverkas i Förenade kungariket till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, antingen i eller utanför unionen. I detta avseende har Çolakoğlu visat sig vara en pålitlig och effektiv partner som potentiellt skulle kunna användas även för bearbetning av plattor tillverkade i Förenade kungariket till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Marcegaglia påpekade dessutom att eftersom företaget snart skulle kunna tillgodose sin efterfrågan på plattor av rostfritt stål genom tillverkning av plattor i Förenade kungariket, kunde ingen ytterligare import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien förväntas i framtiden.

(76) Kommissionen ansåg att denna senaste utveckling mycket väl kan leda till att försörjningskällorna för plattor av rostfritt stål byts ut inom en snar framtid. Detta förvärv ägde dock rum i januari 2023, dvs. efter rapporteringsperioden, och innehöll inga garantier för huruvida eller när det fastställda kringgåendet skulle upphöra.

(77) När det gäller den påstådda framtida förändringen av omständigheterna noterade kommissionen att efter ett år efter utvidgningen av åtgärderna kunde antingen Marcegaglia eller Çolakoğlu begära en översyn av åtgärden mot kringgående enligt artikel 11.3 i grundförordningen, om ändringen var av bestående karaktär. En sådan förändring skulle i själva verket kunna kopplas till inköp av plattor av rostfritt stål som tillverkats i Förenade kungariket i stället för inköp av plattor av rostfritt stål från Indonesien, förutsatt att det kan visas att en sådan förändring är av bestående karaktär.

(78) Mot bakgrund av alla dessa faktorer drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering för Çolakoğlus färdigställande än införandet av tullen. Förändringen i handelsmönstret var ett resultat av att verksamheten inleddes och sedan utvidgades väsentligt efter det att den ursprungliga undersökningen hade inletts.

2.5 **Påbörjande eller väsentlig utvidgning av verksamheten**

(79) Enligt artikel 13.2 a i grundförordningen krävs det att hopsättningsverksamheten eller färdigställandet påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och att de berörda delarna huvudsakligen kommer från de länder som omfattas av antidumpningsåtgärderna.

(80) Såsom beskrivs i avsnitt 2.4 ökade Çolakoğlus exportförsäljning avsevärt under undersökningsperioden, och nästan alla inköp av den huvudsakliga insatsvaran, plattor av rostfritt stål, importerades från Indonesien.

(81) Kommissionen drog därför slutsatsen att hopsättningsverksamheten eller färdigställandet utvidgades väsentligt efter det att den ursprungliga undersökningen inleddes, såsom krävs enligt artikel 13.2 a i grundförordningen.

2.6 **Värdet av delarna och ökning av värdet**

(82) I fråga om hopsättningsverksamhet och färdigställande anges det i artikel 13.2 b i grundförordningen att ett villkor för fastställandet av kringgående är att delarna (från de länder som omfattas av åtgärderna) utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten och att ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet underskrider 25 % av tillverkningskostnaden.

(83) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Çolakoğlu påståendet att bruket, processerna eller bearbetningen inte omfattas av artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen, eftersom den undersökta produkten (varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål) är en annan produkt än insatsvaran, plattor av rostfritt stål. Plattor klassificeras enligt andra tulltaxenummer än varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, eftersom bearbetningen är betydande och ger icke-förmånsberättigande turkiskt ursprung för varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Çolakoğlu hävdade också att ursprungsreglerna visserligen regleras på WTO-nivå, men att inget avtal om kringgående har nåtts på WTO-nivå. Ett beslut att utvidga de befintliga åtgärderna till att omfatta import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet skulle därför undergräva unionens ställning som ledande förespråkare för global handelskonvergens. Çolakoğlu hänvisade dessutom till ärendet ”Steel Wire Ropes and Cables” (Indien) ([10]), där kommissionen ansåg att reglerna om icke-förmånsberättigande ursprung var relevanta för att fastställa huruvida antidumpningstullarna var tillämpliga eller inte.

(84) Kommissionen ansåg att klassificeringen enligt tulltaxan och ursprunget för den undersökta produkten och dess huvudsakliga insatsvaror, eller ändringen av dessa, är irrelevant för att fastställa huruvida en hopsättningsverksamhet eller ett färdigställande utgör kringgående. Den rättsliga grunden för en undersökning av kringgående är artikel 13 i grundförordningen och inte tullagstiftningen om ursprung. Europeiska unionens domstol har i själva verket slagit fast att det enda syftet med en förordning som utvidgar en antidumpningstull är att säkerställa tullens fulla verkan och att förhindra kringgående ([11]). För att bedöma ett eventuellt kringgående, såsom beskrivs i skäl 82, analyserade kommissionen om kriterierna i artikel 13.2 b i grundförordningen var uppfyllda. Kommissionen analyserade särskilt om delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten och om ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet översteg 25 % av tillverkningskostnaden. Även om WTO-medlemmarna uttryckligen erkände problemet med kringgående av antidumpningsåtgärder ([12]) finns det inte några enhetliga regler om kringgående på WTO-nivå som skulle göra unionens regler i detta avseende oförenliga. Slutligen avsåg det kommissionsbeslut som Çolakoğlu hänvisade till inte tillämpningen av artikel 13 som sådan, utan uppbörden av antidumpningstullar vid bristande efterlevnad av villkoren i ett åtagande. I rättspraxis har det dessutom klargjorts att användningen av ordet ”härkomst” snarare än ”ursprung” i artikel 13 i grundförordningen tyder på att ”unionslagstiftaren avsiktligt har valt att distansera sig från de ursprungsregler som följer av tullrätten, och att begreppet ’härkomst’ således, […] har ett självständigt innehåll som skiljer sig från begreppet ’ursprung’, i den mening som avses i tullrätten” ([13]). Påståendet avvisades därför.

([10]) Kommissionens beslut 2006/38/EG av den 22 december 2005 om ändring av beslut 1999/572/EG beträffande godtagande av åtaganden i samband med antidumpningsförfarandena beträffande import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Republiken Indien (EUT L 22, 26.1.2006, s. 54), skälen 42–44.

([11]) Dom av den 12 september 2019, kommissionen/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, punkt 96 och där angiven rättspraxis.

([12]) Avtalet från Uruguayrundan, beslut om åtgärder mot kringgående.

([13]) Dom av den 12 september 2019, kommissionen/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, punkt 90.

2.6.1 *Värdet på delarna*

(85) Den huvudsakliga insatsvaran för att tillverka varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål är plattor av rostfritt stål. Nästan 100 % av de plattor av rostfritt stål som bearbetats av Çolakoğlu importerades från Indonesien. Genom en varmvalsningsprocess, som var ett färdigställande i Turkiet, bearbetades dessa plattor av rostfritt stål ytterligare till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Enligt inlämnade och kontrollerade uppgifter från Çolakoğlu utgör varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål nästan 100 % av det sammanlagda värdet av delarna i den hopsatta/färdigställda produkten i den mening som avses i artikel 13.2 b i grundförordningen.

(86) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Çolakoğlu påståendet att tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål inte utgör en ”hopsättning av delar genom en hopsättningsverksamhet” i den mening som avses i artikel 13.2 i grundförordningen, eftersom det endast används en del i tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Företaget hävdade också att hänvisningen till ”färdigställande” i artikel 13.2 i grundförordningen bör läsas mot bakgrund av ökningen av värdet genom hopsättningsverksamheten. Därför, och med tanke på att Çolakoğlus verksamhet inte kunde betraktas som en hopsättningsverksamhet, var villkoren i artikel 13.2 a och b i grundförordningen inte uppfyllda, enligt Çolakoğlu.

(87) Kommissionen avvisade dessa påståenden. Det bruk som beskrivs i skäl 82 ansågs vara ett färdigställande som omfattas av begreppet hopsättningsverksamhet enligt artikel 13.2 i grundförordningen, vilket också nämns i skäl 44. Dessutom beaktades andra faktorer, såsom förklaras nedan.

(88) I grundförordningen definieras inte begreppen ”hopsättningsverksamhet” eller ”färdigställande”. Det sätt på vilket artikel 13.2 i grundförordningen är utformad talar emellertid för en tolkning av begreppet ”hopsättningsverksamhet” som, i överensstämmelse med artikel 13.2 b, också uttryckligen omfattar ”färdigställande”. Av detta följer att begreppet ”hopsättningsverksamhet” i den mening som avses i artikel 13.2 i grundförordningen inte enbart är avsett att omfatta hopsättning av delar av en sammansatt vara, utan även kan omfatta ytterligare bearbetning, dvs. slutbehandling av en produkt.

(89) Såsom anges i skäl 84 är syftet med de undersökningar som utförs i enlighet med artikel 13 i grundförordningen att säkerställa att antidumpningstullarna är effektiva och att förhindra att de kringgås. Syftet med artikel 13.2 i grundförordningen är följaktligen att fånga upp sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning som huvudsakligen använder delar från det land som omfattas av åtgärderna och sätter samman eller slutbehandlar dem genom en begränsad ökning av dessa delars värde.

(90) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Çolakoğlu att varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål tillverkade av plattor med ursprung i Turkiet inte borde omfattas av undersökningen. Utvidgningen av åtgärderna bör därför endast avse varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkas av plattor från Indonesien och inte varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkats av plattor med ursprung i Turkiet. Çolakoğlu hävdade också att ursprunget kunde kontrolleras av de nationella tullmyndigheterna med tanke på att det fanns ett ändamålsenligt och praktiskt genomförbart sätt att kontrollera produktens turkiska ursprung. Närmare bestämt bör erhållandet av ett varucertifikat EUR.1, som ger förmånsursprung, ge tillräckliga garantier för att de varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som det avser har bearbetats från plattor med ursprung i Turkiet.

(91) Enligt artikel 13.1 i grundförordningen får tullar på import från tredjeländer av den likadana produkten utvidgas om villkoren är uppfyllda. Enligt artikel 13.4 kan befrielse från utvidgade åtgärder beviljas tillverkare av den berörda produkten för vilka det konstaterats att de inte är involverade i kringgående. Kommissionen måste i sin analys beakta all försäljning till unionen av den undersökta produkten från den exporterande tillverkaren i fråga, inklusive den produkt som tillverkats av plattor med ursprung i Turkiet (och inte bara försäljningen av den produkt som tillverkats av plattor från Indonesien). I detta avseende bekräftade undersökningen att Çolakoğlu exporterade varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål till unionen som huvudsakligen tillverkats av plattor från Indonesien. Undersökningen visade närmare bestämt att av de [40 000–50 000] ton varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som Çolakoğlu exporterade till unionen under referensperioden var endast [20–200] ton varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål tillverkade av plattor med ursprung i Turkiet, och stod för högst 0,5 % av delarna. Följaktligen stod delarna, plattor av rostfritt stål, som importerades från Indonesien under rapporteringsperioden för mindre än 99,5 % av alla delar som användes i den totala tillverkningen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål. Påståendet avvisades därför.

(92) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Çolakoğlu att dess rätt till försvar hade åsidosatts, särskilt med hänvisning till artikel 6.7 i grundförordningen och artikel 296 i EUF-fördraget, eftersom dess ursprungliga ansökan om befrielse inte bara gällde varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkats av plattor från Indonesien utan även, separat, varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål som tillverkats av plattor med ursprung i Turkiet. Denna aspekt togs inte upp i utlämnandet av uppgifter, enligt Çolakoğlu.

(93) Såsom anges i skäl 85 avser utvidgningen enligt artikel 13.1 i grundförordningen import av den likadana produkten från tredjeländer, och enligt artikel 13.4 medges befrielse för den likadana produkten för producenter ”för vilka det konstaterats att de inte är involverade i kringgående”. I utlämnandet av uppgifter uppgav kommissionen att den vid bedömningen av 60 %-kriteriet beaktade alla plattor som bearbetats av Çolakoğlu och att nästan 100 % av de plattor av rostfritt stål som bearbetats av företaget importerades från Indonesien. Dessa plattor utgjorde således nästan 100 % av det totala värdet av delarna i den sammansatta/färdigställda produkten i den mening som avses i artikel 13.2 b i grundförordningen. På grundval av denna bedömning befanns Çolakoğlu vara inblandad i kringgående i den mening som avses i artikel 13.4 i grundförordningen och kunde därför inte beviljas befrielse enligt den bestämmelsen. Efter utlämnandet av uppgifter bekräftade kommissionen (se skäl 91) dessutom att varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål tillverkade av plattor med ursprung i Turkiet måste beaktas i analysen och inte kunde uteslutas från undersökningen. Kommissionen ansåg därför att Çolakoğlus rätt till försvar hade respekterats fullt ut och avvisade påståendet.

(94) Följaktligen drog kommissionen slutsatsen att 60 %-kriteriet i artikel 13.2 b i grundförordningen var uppfyllt.

2.6.2 *Ökning av värdet*

(95) Den genomsnittliga ökningen av värdet som fastställts under referensperioden konstaterades vara lägre än 5 %, dvs. långt under det tröskelvärde på 25 % som fastställs i artikel 13.2 b i grundförordningen. Kommissionen drog därför slutsatsen att ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet underskrider 25 % av tillverkningskostnaden, vilket enligt artikel 13.2 b i grundförordningen är den procentandel som krävs för att verksamheten ska anses utgöra kringgående.

2.7 **Undergrävande av antidumpningstullens positiva verkan**

(96) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida importen av den undersökta produkten hade undergrävt de positiva verkningarna av de gällande åtgärderna i fråga om kvantiteter och priser.

(97) På grundval av inlämnade och kontrollerade uppgifter från Çolakoğlu och Marcegaglia exporterade Çolakoğlu 40 000–50 000 ton under rapporteringsperioden. Samtidigt uppskattade sökanden förbrukningen i unionen till omkring 1 200 000 ton för referensperioden. Marknadsandelen för importen från Turkiet utgjorde därför omkring 4 % av förbrukningen på den öppna marknaden i unionen under referensperioden och mer än 3 % av den förbrukning i unionen som fastställts för den fria försäljningen i unionen under den ursprungliga undersökningsperioden. Eftersom kommissionen fastställde en betydande outnyttjad kapacitet i Çolakoğlus varmvalsverk skulle företaget dessutom kunna öka sina exportvolymer avsevärt i framtiden.

(98) När det gäller priserna jämförde kommissionen det genomsnittliga icke-skadevållande pris som fastställdes i den ursprungliga undersökningen med de vägda genomsnittliga exportpriser cif som fastställts på grundval av statistik från Eurostat, vederbörligen justerat för att inkludera kostnader efter klarering. Kommissionen använde statistik från Eurostat, eftersom transaktionerna mellan Çolakoğlu och Marcegaglia grundades på ett förädlingsavtal, vilket omfattar en serviceavgift och inte återspeglar ett marknadspris. Denna prisjämförelse visade att importen från Çolakoğlu undersålde unionens priser med mer än 13 %.

(99) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia, Çolakoğlu och de turkiska myndigheterna att de gällande åtgärderna mot import från Indonesien, med tanke på den ökade importen från Indonesien, inte hade någon positiv verkan som potentiellt kunde undergrävas av importen från Turkiet, som var betydligt mindre i absoluta tal.

(100) Çolakoğlu hävdade också att om någon import skulle undergräva de positiva verkningarna skulle detta inte vara den turkiska importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, utan snarare importen av plattor som påstås bearbetas till varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål i unionen med tanke på de avsevärt större volymerna.

(101) Kommissionen erinrade om att importen av plattor från Indonesien till unionen visserligen var större i volym än varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet, men att detta dock inte ändrade undersökningsresultaten att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet undergrävde de positiva verkningarna av åtgärderna, nämligen att denna import utgjorde mer än 4 % av den totala förbrukningen i unionen under referensperioden och undersålde unionens priser med mer än 13 %. Den fortsatta importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien innebar inte heller att de ursprungliga åtgärderna var ineffektiva. Syftet med åtgärderna var inte att undanröja importen, utan snarare att skapa lika villkor. Importen till unionen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien fortsatte och till och med ökade, men omfattas av en tull som är avsedd att undanröja verkningarna av skadevållande dumpning.

(102) När det gäller importen av plattor från Indonesien till unionen noterade kommissionen att det inte var relevant för undersökningsresultaten i det aktuella ärendet huruvida det fanns andra faktorer som skulle kunna undergräva åtgärdernas positiva verkan. Enligt artikel 13.1 i grundförordningen är kommissionen inte heller skyldig att analysera andra eventuella faktorer som skulle kunna undergräva tullens positiva verkningar ytterligare.

(103) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Marcegaglia att importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Turkiet, med tanke på den begränsade marknaden, inte undergrävde de positiva verkningarna av de gällande åtgärderna mot import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien.

(104) Såsom anges i skäl 12 noterade kommissionen att det i den ursprungliga undersökningen drogs slutsatsen att svarta och vita rullar har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper, att de konkurrerar med varandra och bägge omfattas av produktdefinitionen. Detta påstående avvisades därför.

(105) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att de gällande åtgärderna undergrävdes i fråga om kvantiteter och priser av importen från Turkiet, som är föremål för denna undersökning.

2.8 **Bevisning om dumpning**

(106) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida det fanns bevisning om dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den likadana produkten.

(107) I detta syfte jämförde kommissionen de genomsnittliga exportpriserna från Turkiet, baserat på statistik från Eurostat, med de normalvärden som fastställdes under den ursprungliga undersökningen, justerade för prisökningen på varmvalsade rullar av rostfritt stål i Indonesien enligt uppgifter i offentliga databaser ([14]). Jämförelsen mellan normalvärden och exportpriser visade att varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål exporterades till dumpade priser under referensperioden.

3. **ÅTGÄRDER**

(108) På grundval av ovanstående undersökningsresultat drog kommissionen slutsatsen att den antidumpningstull som införts på import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien kringgicks genom import av den undersökta produkten avsänd från Turkiet av Çolakoğlu.

(109) Med tanke på att graden av samarbetsvilja var hög, eftersom Çolakoğlus rapporterade exportförsäljning utgjorde [88 %–93 %] av den totala importvolymen från Turkiet till unionen under referensperioden, och att ingen annan turkisk tillverkare gav sig till känna med en ansökan om befrielse artikel 13.4 i grundförordningen, drog kommissionen slutsatsen att undersökningsresultaten om kringgående när det gäller Çolakoğlu var representativa för all import från Turkiet.

(110) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen bör därför de gällande antidumpningsåtgärderna på import av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien utvidgas till att även omfatta import av den undersökta produkten.

([14]) Kommissionen utgick från prisökningen på varmvalsade rullar av rostfritt stål i Ostasien enligt *Metal Bulletin*, som till stor del omfattade priserna på varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien. Samma prisökning bekräftades av GTA-uppgifter om den globala importen av varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål från Indonesien.

(111) I enlighet med artikel 13.1 andra stycket i grundförordningen är den åtgärd som ska utvidgas den som fastställs i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) 2020/1408 för ”alla övriga företag”, dvs. en slutgiltig antidumpningstull på 17,3 % som bör tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull.

(112) I enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen, i vilken det föreskrivs att eventuella utvidgade åtgärder bör tillämpas på import till unionen som varit föremål för registrering i enlighet med förordningen om inledande, bör tull tas ut på den registrerade importen av den undersökta produkten.

4. ANSÖKAN OM BEFRIELSE

(113) Såsom beskrivs ovan befanns Çolakoğlu vara inblandat i kringgående. Företaget kunde därför inte beviljas befrielse i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen.

(114) Såsom nämns i avsnitt 2.2 ansågs Saritas, UCAS och AST inte vara exporterande tillverkare och hade därför inte rätt att ansöka om befrielse. På grund av Poyraz bristfälliga svar kunde kommissionen inte heller fastställa huruvida företaget var en verklig tillverkare och därmed kunde beviljas befrielse.

(115) Mot bakgrund av ovanstående bör inget av företagen undantas från utvidgningen av åtgärderna.

5. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER

(116) Den 30 januari 2023 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ledde fram till de ovannämnda slutsatserna och uppmanade dem att inkomma med synpunkter. Synpunkter mottogs från Çolakoğlu, Marcegaglia och Republiken Turkiets regering och beaktades i vederbörlig ordning.

(117) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2020/1408 på import av valsade platta produkter av rostfritt stål, vare sig de är i rullar eller ej (inklusive produkter skurna i längder och smala band), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen med undantag av produkter, inte i ringar, med en bredd på minst 600 mm och en tjocklek av mer än 10 mm, med ursprung i Indonesien, Kina och Taiwan, utvidgas härmed till att omfatta import av valsade platta produkter av rostfritt stål, vare sig de är i rullar eller ej (inklusive produkter skurna i längder och smala band), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen med undantag av produkter, inte i ringar, med en bredd på minst 600 mm och en tjocklek av mer än 10 mm, som avsänds från Turkiet och som för närvarande klassificeras enligt HS-nummer 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 och 7220 12, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet eller inte (Taric-nummer 7219 11 00 10, 7219 12 10 10, 7219 12 90 10, 7219 13 10 10, 7219 13 90 10, 7219 14 10 10, 7219 14 90 10, 7219 22 10 10, 7219 22 90 10, 7219 23 00 10, 7219 24 00 10, 7220 11 00 10 och 7220 12 00 10).

2. Den tull som utvidgas är den antidumpningstull på 17,3 % som är tillämplig på ”alla övriga företag” i Indonesien (Taric-tilläggsnummer C999)

3. Den tull som utvidgas genom punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tas ut på import som registrerats i enlighet med artikel 2 i genomförandeförordning (EU) 2022/1310.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Tullmyndigheterna åläggs härmed att upphöra med den registrering av import som infördes genom artikel 2 i genomförandeförordning (EU) 2022/1310, som ska upphöra att gälla.

Artikel 3

De ansökningar om befrielse som lämnats in av Saritas Celik San.ve tic. A.S., Üças Paslanmaz Çelik iç ve tic. A.S., AST Turkey Metal Sanayi ve tic. A.S., Poyraz Paslanmaz Sanayi ve diş ticaret Limited Sirk och Çolakoğlu Metalurji A.Ş. avvisas.

Artikel 4

1. Ansökningar om befrielse från den tull som utvidgas genom artikel 1 ska göras skriftligen på ett av Europeiska unionens officiella språk och ska vara undertecknade av en person som är bemyndigad att företräda den enhet som ansöker om befrielse. Ansökningarna ska skickas till följande adress:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bryssel
BELGIQUE/BELGIË

2. I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EU) 2016/1036 får kommissionen tillåta att import från företag som inte kringgår de antidumpningsåtgärder som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2020/1408 befrias från den tull som utvidgas genom artikel 1.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 april 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande